

Adrian Onciu: DILUAREA DEMOCRAȚIEI

🕒 Acum 26 minute 👁 13 Vizualizari 📖 3 Timp de citire

E greu de spus cum reușesc generalii ucraineni să-și convingă proprii soldați că vor învinge și își vor recupera teritoriile.

Viitorii piloți de pe F-16 încă se străduie să învețe engleza înainte de a memora butoanele de pe bord. Un război fără sprijin aerian complet (fie că ne referim la ofensivă sau defensivă) este pierdut din start. Iar a crede că avioanele cu piloți ucraineni vor decola de pe aerodromurile din România și Polonia ca să-i bombardeze pe ruși este ridicol.

Condițiile pentru negocieri decente devin din ce în ce mai grele pe măsură ce trec zilele și se contorizează noi victime în ambele tabere. Dacă rușii vor cuceri teritorii dincolo de cele înglobate prin decretele prezidențiale de la Kremlin, atunci ele vor fi o bună monedă de schimb atunci când părțile se vor așeza, în sfârșit, la masa tratativelor.

Deficitul de personal calificat reprezintă o problemă majoră nu doar pe frontul din Ucraina, ci și în Occident. Entuziasmul mercenarilor a scăzut vizibil, iar tinerii și bătrânii luați cu arcanul de pe străzi, împotriva voinței lor, sunt nimic altceva decât carne de tun.

Moralul trupelor are un impact major asupra rezultatelor din teren. Momentan rușii se află în ofensivă, au cucerit un oraș important, beneficiază de întregul sprijin al economiei de război și, nu în ultimul rând, simt că amenințarea occidentului este o chestiune palpabilă. O chestiune care ține de însăși existența statului rus. Mobilizarea încrâncenată a liderilor UE, departe de a avea suport popular, arată că lucrurile merg într-o singură direcție: spre și mai multă confruntare. Și mai mulți bani băgați în mașinăria de război, cu un număr direct proporțional de victime.

Rușii au primit recent un "boost" de încredere. Ei știu că în cel mai rău caz, dacă Occidentul colectiv va călca toate liniile roșii posibile, vor muri cu inamicul de gât. Nu vor ezita, în ultimă instanță, să folosească arsenalul nuclear pentru a-și atinge obiectivele.

De cealaltă parte, regimul Zelensky pare încorsetat în propriile vise fantasmagorice. Rămâne prizonierul

intereselor geopolitice și economice ale globaliștilor din Statele Unite. Soldații ucraineni cad pradă ușoară propagandei de la Kiev și a celei vest-europene, însă odată ajunși pe front au prea puține alternative. Ridică

Pe măsură ce liderii-marionetă din UE eșuează în tentativa de a explica motivele reale ale înfrângerii cu care ne implică în războiul din Ucraina, populația tinde să se sature de cirul Ursulei von der Leyen și să protesteze (fie și pe rețelele sociale). Iată principalul pericol la adresa elitelor de la Davos. Fără un sprijin popular consistent riscă să devină victime colaterale ale războiului pe care îl sprijină cu atâta ardoare. Lucru confirmat și de premierul norvegian Jonas Gahr Støre: "Dacă apare un conflict – și cred că apetitul lui Putin pentru război este limitat, pentru că NATO este puternică – nu va începe neapărat în domeniul militar. Va începe cu diluarea democrațiilor noastre, diluarea adevărului".

Dintr-un anumit punct de vedere, rușii au câștigat deja. Chiar și cu incidente ca moartea lui Navalny, europenii s-au săturat de diluarea adevărului de către instituțiile guvernamentale și mass-media afiliată.

Încă o dată: problema noastră, a simplilor cetățeni, nu este cât de tiran ar putea fi Putin față de ruși sau ucraineni în încercarea de a-și apăra interesele, ci cât de profund ar putea dilua democrațiile lideri ca Ursula von der Leyen, în scopul prezervării puterii de către o mână de miliardari "filantropi" și acoliții lor.

Autor: [Adrian Onciu](#)

Despre autor

editor